

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Svetlana Filincova

Judecători

Galina Stratulat

Maria Ghervas

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2021, în cauza penală privind-ul pe

Bejenaru Radic Vasile,
născut la XXXX în s. XXXX, r. XXXX
domiciliat mun. XXXX, str. XXXX, X,
studii superioare, angajat în câmpul muncii,
fără antecedente penale

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță:

06.02.2017 – 11.07.2018;

Instanța de apel:

26.07.2018 - 05.03.2019;

10.12.2019 – 12.02.2021;

Instanța de recurs:

03.06.2019 - 05.11.2019;

30.07.2021 – 19.01.2022;

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iulie 2018 Bejenaru Radic a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încasat de la Bejenaru Radic în beneficiul SRL „Numina”, prejudiciul material în sumă de 24 322 796,68 de lei și în beneficiul SA „Moldasig”, suma prejudiciului de 4 024 599,88 de lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Bejenaru Radic, la data de 24.12.2011, în jurul orei 23:00, urmărind scopul distrugerii și deteriorării

intenționate a bunurilor altei persoane, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o persoană nestabilă pe nume Veaceslav Socolov, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, s-a deplasat la depozitul SC „Numina” SRL, amplasat pe str. Nicolae Zelinski, nr. 11, mun. Chișinău, unde având cu sine două butelii din polimer cu capacitatea de 1,5 litri, pregătite din timp, pe una cu etichetă de firmă cu inscripția producătorului „Gura Căinarului 1,5L”, în care potrivit concluziei raportului de expertiză chimică nr. 639 din 14.03.2012, se afla motorină, care face parte din categoria substanțelor ușor inflamabile, s-a apropiat de peretele lateral al depozitului nominalizat, unde a ajutat persoana nestabilă pe nume Veaceslav Socolov să se urce pe scara fixă de fier, de siguranță și i-a transmis buteliile cu motorină, cu care ultimul a urcat pe acoperișul depozitului și a incendiat sectoarele de fabricare a mobilei ale SC „Numina” SRL prin gaura canalului sistemului de ventilare, a încăperii de ventilatoare de pe acoperiș, în rezultatul cărui fapt au fost distruse și deteriorate bunurile părții vătămate SC „Numina” SRL, cauzându-i astfel o daună materială în sumă totală de 28 347 396,56 lei. Potrivit concluziei raportului de expertiză nr. 101 din 25.01.2013, focarul inițial al incendiului ce s-a produs la data de 25.12.2011, în sectoarele de fabricare a mobilei ale SC „Numina” SRL, cu sediul în mun. Chișinău, str. N. Zelinski, nr. 11, a fost amplasat în interiorul depozitului, în apropiere nemijlocită de peretele lateral dreapta pe centru, pe o axă cu gaura canalului sistemului de ventilare, a încăperii de ventilatoare de pe acoperiș, iar cauza nemijlocită a producerii incendiului este incendiere intenționată cu aducerea sursei de foc din exterior, cu aplicarea unui lichid ușor inflamabil în calitate de catalizator, ce a favorizat dezvoltarea și răspândirea rapidă a incendiului.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către apărătorul Bolocan Ludmila, în interesele inculpatului, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bejenaru Radic să fie achitat din motiv că fapta na fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelului, în esență, a indicat că în cadrul cercetării judecătorești, acuzațiile aduse lui Bejenaru Radic nu au fost confirmate prin probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor încriminate; instanța nu a dat o justă apreciere probelor, ci a efectuat doar o simplă expunere a acestora axându-se preponderent pe mijloacele de probă prezentate de acuzare și declarațiile date de partea vătămată Țîpordei Grigori, care este conducătorul SRL „Numina” și care a comunicat doar faptul producerii incendiului și că întreprinderii i s-a cauzat un prejudiciu grav, dar alte circumstanțe, nemijlocit legate de învinuirea ce i se impută lui Bejenaru Radic, nu cunoaște; nu au fost confirmate circumstanțele incendiului depozitului „Numina” SRL nici de către martorii Gașpar, Josan Serghei, Letcenea Valeriu și Cojocar Igor și consideră că declarațiile acestor martori nu pot fi admise ca probe; instanța de fond a fost dusă în eroare cu referire la circumstanțele de fapt a cauzei penale, iar probele administrate și puse în sarcina sentinței de condamnare nu probează intenția infracțională a inculpatului or, în sensul descris instanța nu a constatat cum se probează nemijlocit incendiarea depozitului SRL „Numina” și de către cine; în

cadrul urmăririi penale Bejenaru Radic s-a auto-incriminat, iar motivele care l-au determinat să recurgă la acest gest este faptul că, acesta avea nevoie de o sumă mare de bani care l-ar fi ajutat să acopere cheltuielile necesare pentru tratamentul soției care a aflat că este bolnavă de cancer. I s-a promis o sumă impunătoare de bani în cuantum de 20 000 de euro, ulterior aflând care este suma prejudiciului material cauzat prin infracțiune a renunțat la banii promiși, precum și recunoașterea unei fapte pe care nu a comis-o; Bejenaru Radic a dat declarații în cadrul cercetării judecătorești și a comunicat că motivele care l-au determinat să recunoască o faptă pe care nu a săvârșit-o au fost circumstanțele grele în care se afla familia sa și anume că avea nevoie de o sumă mare de bani pentru tratamentul soției care era bolnavă de cancer și în anul 2015 trebuia să fie supusă unei intervenții chirurgicale. Declară că mai târziu a găsit banii necesari pentru intervenția chirurgicală a soției la fratele din Franța, fiica din Germania și sora soției; Bejenaru Radic a mai relatat că, în vara anului 2015 la garaj a venit o persoană pe nume Costea, căruia i-a reparat un automobil, în urma discuțiilor Bejenaru Radic i-a spus că are nevoie de bani, astfel a lăsat cartea sa de vizită, iar după ceva timp a fost telefonat de Costea care i-a propus să recunoască incendierea unui depozit în scopul evitării plății impozitelor, iar inculpatul a acceptat văzând că sancțiunea pentru o astfel de faptă este privațiunea de libertate pe un termen de până la 6 ani. Ceea ce urma să recunoască este faptul că el l-a ajutat pe Socolov să urce pe scară și i-a transmis o sacoșă cu 2 sticle. Scopul era de a demonstra că incendiul s-a produs din afară. Banii promiși nu i-a primit. Și nici nu a acționat conform scenariului propus de Costea. Atât declarațiile lui Bejenaru Radic, cât și ale martorilor apărării audiați în ședința de judecată care au depus jurământ sunt credibile, iar instanța nu le-a dat o apreciere corectă; Există dubii puternice cu privire la faptul că incendierea s-a produs imediat după inventarierea bunurilor, totodată s-a tergiversat chemarea pompierilor, iar SRL „Numina” avea toate temeiurile de a fi cointereseată în survenirea cazului asigurat, deoarece avea un interes bănesc; În cadrul urmăririi penale și efectuării cercetării la fața locului a incendiului de către CPs Botanica de la ora 10:00 la data de 26.12.2011 - până la ora 16:00 data de 27.12.2011, ulterior de la ora 02:00, de către OUP data de 25.12.2011 până la ora 14:40 din 26.12.2011, conform prevederilor art. 118 alin.(4) Cod de procedură penală, careva obiecte nu au fost ridicate; Nu s-au confirmat nici amprente degetelor lăsate pe suprafața sticlei. Potrivit raportului de expertizei judiciare nr. 34/12.1 - R-6857 din 29.12.2017 or, în concluzie expertul Bezu Grigorii indică că „două urme papilare nr. 1 și nr. 2 și o urmă a degetelor și o urmă palmară relevată pe suprafața sticlei nr.1, ridicate în cadrul cercetării la fața locului pe faptul incendierii depozitului ce aparține „Numina” SRL, au fost create nu de Bejenaru Radic, ci de alte persoane; Atât încheierea tehnico-incendiară nr. 50-2011 întocmită la 23.01.2012 de către șeful laboratorului experimental anti incendiar al DSP a SPCSE al MAI, Ig. Cojocar, cât și rapoartele de expertiză tehnico-incendiară nr. 1698 din 21.09.2012 și nr.101 din 25.01.2013 nu pot fi admise ca probe conform art. 94 alin. (1) pct. 4) și 8) Cod de procedură penală, deoarece sticlele de masă plastică cu capacitatea de 1,5 litri au fost ridicate cu încălcarea normelor procedurale de către persoane care nu au dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cadrul procesului penal; Este nulă și ordonanța din 10.09.2012 prin care două sticle de masă plastică cu miros specific de lichid ușor inflamabil care au fost recunoscute în calitate de

corpuri delictive cu încălcarea prevederilor art. 158 alin. (3) Cod de procedură penală or, organul de urmărire penală nu și-a îndeplinit atribuțiile și a acționat contrar prevederilor art. 19 alin. (3) și art. 55 alin. (3) Cod de procedură penală și anume: acumularea și administrarea mijloacelor de probă atât cele care învinovătesc, cât și a celor care îl dezvinovătesc pe inculpatul, pentru a fi posibil de apreciat corect calificarea adusă acestuia; Din cumulul probelor prezentate de către acuzare nu este cert cine a comis infracțiunea dată, nefiind audiate persoanele care nemijlocit au participat la comiterea infracțiunii, precum și lipsirea inculpatului de a participa la confruntări cu presupușii complici și alte persoane neidentificate, iar instanța nu a dat apreciere acestor circumstanțe; Sentința de condamnare este bazată pe probe compromise procesual și care nu au fost supuse unei verificări, ba mai mult nu au o confirmare justificată privind proveniența lor.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Bejenaru Radic, solicitând să fie achitat din motivul că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

În susținerea apelului declarat, în esența, a relevat că nici o probă apreciată de către instanța de judecată prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, nu demonstrează vinovăția sa; procesul-verbal al ședinței de judecată este întocmit cu încălcări, nu este semnat de interpret, fără respectarea prevederilor art. 336, 337 Cod de procedură penală; cererile inculpatului cu privire la inadmisibilitatea probelor și cu privire la aprecierea critică a declarațiilor martorului Socolov V., au fost ilegal respinse ca neîntemeiate, instanța nu indică de ce cererile sunt neîntemeiate și nu motivează respingerea; instanța face trimitere la calomniosul autodenunț, însă el a demonstrat din care considerente s-a refuzat, în autodenunț face trimitere la două persoane, care după scenariul inventat au participat la incendiere, însă instanța constată că Socolov V. este persoană necunoscută; persoanele necunoscute nu au fost identificate până la moment, fapt ce îi încalcă drepturile la apărare; deoarece există circumstanțe prevăzute la art. 33 Cod de procedură penală, judecătorul era obligat să facă declarație de abținere de la judecarea cauzei, a depus cerere de recuzare, dar i-a fost refuzată; instanța ilegal a apreciat critic declarațiile martorilor Spataru B., Spataru S., Bejenaru P., Prohnițchi V., Darii M., care au văzut că la data de 24.12.2011 a fost la Bălți; instanța de judecată nu a asigurat prezența interpretului în ședința de judecată în care a fost audiat martorul Slukov V., astfel declarațiile martorului consemnate în procesul-verbal nu coincid cu constatările instanței din sentință.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

Prin încheierea de corectare din 11 aprilie 2019, a fost dedus termenul arestării preventive din termenul de pedeapsă numit, astfel fiind dedus din pedeapsa numită prin sentința, în baza art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, arestarea preventivă, conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, reducând pedeapsa închisorii cu 1 an și 2 luni, Bejenaru Radic urmând să execute pedeapsa închisorii pentru termenul rămas de 1 an 10 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, au fost admise recursurile ordinare declarate de către inculpat și

avocatul acestuia Bolocan Ludmila, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe Bejenaru Radic și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2021, a fost admis apelul inculpatului Bejenaru Radic și apelul apărătorului Bolocan Ludmila, în interesele inculpatului Bejenaru Radic, casată total sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 11 iulie 2018, a fost rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre conform modului stabilit pentru prima instanță prin care Bejenaru Radic a fost achitat de învinuirea în baza art.197 alin.2 lit.a) Codul penal din motivul că fapta nu a fost comisă de inculpat. Acțiunea civilă a fost respinsă.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține cont de cerințele art.101 Codul de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Prin probele prezentate de către partea acuzării este dovedit faptul incendierii, modalitatea de incendiere și consecințele incendierii. Probatoriul administrat nu indică la persoana care a comis fapta prejudiciabilă.

În ședința instanțe de apel a fost audiat martorul Slukov Vasile în corespundere cu decizia Curții Supreme de Justiție nr.1ra-1394/2019 din 05 noiembrie 2019, compensând astfel lipsa interpretului la audierea anterioară a martorului respectiv, astfel, martorul a declarat că nu a vorbit niciodată cu inculpatul Bejenaru Radic și nu l-a văzut niciodată pe inculpat. Mărturiile depuse se refereau la altă persoană. Declarațiile acestui martor nu pot fundamenta acuzarea respectivă, deoarece indică la altă persoană, nu la inculpat. Deci, proba respectivă nu este nici măcar o probă indirectă.

Instanța de apel a constatat că unică probă prezentată de partea acuzării în dovedirea învinuirii aduse lui Bejenaru Radic, în partea probării persoanei care a incendiat, constă în declarația de autodenunțare. Versiunea inculpatului constă în faptul că el s-a auto-incriminat, deoarece avea nevoie de o sumă mare de bani care l-ar fi ajutat să acopere cheltuielile necesare pentru tratamentul soției care era bolnavă de cancer, conform scenariului propus urma să recunoască incendierea unui depozit, însă acesta a renunțat la comiterea infracțiunii, totodată banii promiși nu i-a primit, și argumentele inculpatului precum că, există dubii puternice cu privire la faptul că, incendierea s-a produs imediat după inventarierea bunurilor, totodată s-a tergiversat chemarea pompierilor, iar „Numina” SRL avea toate temeiurile de a fi cointereseată în survenirea cazului asigurat, deoarece avea un interes bănesc, mai mult ca atât lipsa probelor directe precum că, Bejenaru Radic a fost la fața locului.

Totodată, din analiza declarațiile martorilor Spataru S., Bejenaru P., Prohnițchi V., Darii M., inculpatul s-a aflat în mun. Bălți în momentul incendierii. Momentul (data) incendierii este stabilită cu exactitate și în afara oricărui dubiu. Declarațiile martorilor respectivi nu au fost combătute prin alte probe și sunt veridice. În astfel de circumstanțe instanța de apel a concluzionat că inculpatul în acel moment se afla în altă localitate și, respectiv, era în imposibilitate absolută să comită incendierea unui imobil care se află în mun. Chișinău.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală. Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în limita cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată. La fel sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale, citite și cercetate în ședința de judecată cu respectarea cerințelor art.371 Codul de procedură penală.

9. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței primei instanțe, or apelul inculpatului și al apărătorului a fost greșit admis.

A reiterat că la materialele cauzei au fost acumulate suficiente probe ce dovedesc vinovăția inculpatului Cuculescu Ion și a redat în recurs conținutul acestor probe, susținând că prima instanță le-a dat o apreciere corectă, că aceste probe corespund stării de fapt stabilite, iar instanța de apel a comis erori de drept la aplicarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

În primul rând, se reține că decizia integrală a fost pronunțată public la 26 martie 2021, prin recipisă anexată la materialele cauzei se atestă că procurorul a primit-o în aceeași zi, astfel depunând recursul ordinar, la 23 aprilie 2021, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de achitare a inculpatului, Colegiul

penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către apărătorul Bolocan Ludmila și de către inculpatul, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate, însă apreciate incorect.

Instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, le-a descris, analizat și apreciat în decizia sa (f.d. 236-241, vol. VII, pct. 12, 13-20), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare a sentinței primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Bejenaru Radic de sub învinuirea înaintată, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, din considerentul că de către partea acuzării a fost probat doar faptul incendiului și consecințele ei, fără a dovedi cu certitudine persoana făptuitorului. În special, a fost menționat că unica probă care ar dovedi vinovăția inculpatului este declarația lui de autodenunțare, care potrivit versiunii lui, în raport cu ansamblul probatoriului, a fost făcută în schimbul unei promisiuni de a primi mijloace financiare. La caz, instanța de apel a emis o decizie fără a comite vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului, se atestă că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, care în opinia lui confirmă vinovăția inculpatului Bejenaru Radic în comiterea infracțiunii incriminate și că probele respective nu au fost apreciate corect conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, or aceste probe nu confirmă vinovăția inculpatului, reprezentând doar opinia subiectivă greșită a recurentului, care consideră că probele cercetate confirmă învinuirea adusă inculpatului.

În acest context, Colegiul penal invocă că sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Or, CtEDO în cauza *Capeau vs. Belgia* (hotărârea din 13 ianuarie 2005) a constatat că, „în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării”.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* (hotărârea din 16 februarie 2010), statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

11. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept

invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2021, în cauza penală de învinuire a lui Bejenaru Radic, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 19 ianuarie 2022.

Președinte

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Gervas